

Millióna-handlar hava broytt hugburðin

Formaðurin í búskaparráðnum ivast ikki í, at okkurt slag av tilfeingisgjaldi fer at verða innført í føroysku fiskivinnuna. Longu nú heldur hann, at ein stór hugburðsbroyting er hend hesum viðvíkjandi. Men samstundis leggur hann dent á, at ein slík viðgerð skal hava eina breiða og gjølliga viðgerð, áðrenn hon verður sett í verk

TILFEINGISGJALD

Jákup Mørk

Tá ið búskaparráðið á fyrsta sinni kom við hugskotinum um eina tilfeingisrentu, var hetta avgjørt ikki nakað, sum fall í góða jørð hjá politisku skipanini.

Eitt nú varð sagt, at táverandi formaðurin, Bjarni Olsen, neyvan hevði píssað í saltan sjógv, og at hann tí ikki var maðurin, sum skuldi ráðgeva høvuðsvinnuni. Og aðrar politiskar røddir kravdu bart út, at formaðurin varð settur frá.

Tølini avleiða reaktiónir

Núverandi - og kanska eisini seinasti - formaðurin í búskaparráðnum, Johnny í Grótinum, heldur, at í so máta er ein stór hugburðsbroyting farin fram seinnu árin. Ein broyting, sum kanska ikki merkir, at allir partar glaðbeintir vilja seta eina slíka skipan í verk her og nú. Men ein broyting, sum hevur inniborið, at tankin um eitt tilfeingisgjald ikki longur er nakað banniorð, men tvørtur ímóti ein spurningur, sum nú verður viðgjørdur á sakligum grundarlag frá fleiri síðum.

- Tað er jú ein skipan, sum so líðandi er sett í verk í fleiri londum kring okkum, og tað hevur helst sína ávirkan. Í dag sært tú til dømis eisini allir fjølmiðlar viðgera spurningin, og tó at eg ikki

Johnny í Grótinum ivast ikki í, at ein skipan við tilfeingisgjaldi kemur í føroysku fiskivinnuna. Men nær ella hvussu vil hann enn ikki seta orð á

eri samdir í øllum tí, sum verður skrivað um hetta, so bendir hetta á eina veruliga broyting.

Kann hendan broytingin ikki eisini hanga saman við teimum stóru handlum, sum vit hava sæð gjøgnumførd-Ωar seinastu tíðina?

- Tað er ikki annað enn náttúrligt, at so er. Hasir handlarnir fóru tó eisini fram, longu tá fyrsta álitíð um spurningin varð skrivað. Men tá varð fokus kanska

meira sett á politisku handfaringina av hesum. Hetta við at reiðarar høvdu fingið bindandi tilsøgnir um at leggja loyvi saman, longu áðrenn teir keyptu onnur og smærri loyvi. Men veruleikin var, at tað blivu fleiri fiskifør handlað fyrri upphæddir, sum vóru nógvar ferðir tað, sum sjálvst farið var vert.

- Í ár hava vit tó bráðliga sæð nakrar handlar av slíkari stødd, at fólk kanska hava ilt við at fyrihalda seg

til tølini. Og hetta hevur sjálvsagt eisini avleitt nakrar reaktiónir. Bæði millum fólk sum heild og í politisku skipanini.

Umsetiligheitin skal varveitast

Hesar reaktiónir hava so eisini havt ta ávirkan, at stórir partur av løgtinginum í dag tykist arbeiða fram ímóti einum tilfeingisgjaldi av onkrum slag. Ein gongd,

sum formaðurin í Búskaparráðnum tykist fegnast um, men har hann samstundis vísir á, at fólk ofta hava hug at misskilja tey sjónarmið, sum verða førd fram.

- Tað er í øllum førum fullkomuliga skeivt, tá tað frá ávísing síðum verður ført fram, at okkara tanki er at brandskatta umsetiligheitina í skipanini.

- Júst umsetiligheitin er jú tað, sum tryggjar dynamikkina í skipanini. Tá ein reiðari til dømis setir eina toskakvøtu fyri 40 mió kr., so er tað væl eitt útrykk fyri, at keyparin metir seg kunna forrenta hesa upphæddina betri enn seljarin heldur seg kunna. Tað vil í sjálvum sær innibera eina effektivisering í vinnuni, og tað vil væl altíð vera hesum, vit skulu stremba eftir.

Men er vansin í eini slíkari skipan ikki, at øll veiðiloyvi kunnu verða konsentrerað á antin fáar føroyskar hendur, ella kanska á útlendskar hendur?

- Tað er rætt, at tað kann vera ein vansi. Men hinvegin vil ein konsentratióin í nógvum førum eisini innibera eina effektivisering. Júst hvussu hendan skal koma, er ein politiskur spurningur. Tað kann jú væl hugsast, at politikarar framhaldandi vilja tryggja aktivitet í ymsum økjum kring landið, og tað er so ein spurningur, sum skal viðgerast hereftir.

Meinar tú harvið, at tað væl kundi hugsast ein landafrøðilig kvotaskipan við fiskiloyvum?

- Til dømis. Og tann tankin nýtist ikki at vera í ósamsvari við umsetiligheitina. Men verður tað gjørt, so er tað sera týðningarmikið, at talan framvegis verður um umsetiligheit innan fyrri tær avmarkingar, sum verða ásettar. Vansin í verandi skipan er jú, at loyvini verða latin mest sum í allar ævir, og har byggir okkara tilmæli á nøkur væl styttri tíðarskeið, fyrri á tann hátt at tryggja ein meira dynamiskan marknað.

Gongur rætta vegin

Tá tosað verður um eina víðari tilgongd í spurninginum um tilfeingisgjald, tykist Johnny í Grótinum ikki vera í iva um, at hetta er skipan, sum fyrr ella seinni eisini kemur í gildi her í Føroyum. Men hann leggur samstundis alstóran dent á, at spurningurin eigur at verða viðgjørdur bæði væl og virðiliga.

- Í lötuni situr ein arbeiðsbólkur undir Fiskimálaráðnum og arbeiðir við allari fiskidagaloggávvuni sum heild. Her vildi tað verið upplagt, at okkurt slag av ráðstevnu varð hildið um spurningin viðvíkjandi tilfeingisgjaldi. Bæði soleiðis at vit her í Føroyum finga eina breiðari viðgerð av spurninginum, og eisini fyrri at fáa nøkru input útifr. Eitt nú høvdu íslendingar eina slíka ráðstevnu fyri einum fyra árum síðani, og vit kundu uttan iva eisini gjørt nýtslu av teirra royndum í hesum. Eisini eru estlendingar farnir undir eina uppboðssøluskipan við fiskiloyvum, og tað vil heilt víst eisini vera nakað, sum vit kunnu fáa nøkur input burturúr.

- Og í longdini ivist eg ikki í, at ein slík kemur, men nær og hvørjum formi ætli eg mær ikki at gera nakrar gitingar um. Í Íslandi eru tey jú byrjaði í smáum, har gjaldið í dag er 6% av netto, og tann parturin skal ætlandi hækast til 9% komandi ár. Júst hvar gjaldið endar, er ilt at siga, men tað er neyðugt, at hetta kemur inn í skipanina, samstundis sum dynamikkurin verður varveittur.

- Tað ringasta, sum kann henda, er um landið sjálvt fer at spæla fiskidagabanki á tann hátt, at allur handil við fiskidøgum verður fluttur yvir í politisku skipanina sum eitt annað stempulkontór. Tá hvørvur allur dynamikkurin í skipanini, tí tá verður tað tann politiski myndugleikin, sum skal gera av, hvør skal hava hvørji loyvi, og tað er ikki serliga fremjandi fyri landsbúskapin, staðfestir Johnny í Grótinum at enda.